

מעבר לסף: פערים בין יהודים לערבים בצורך בטיפול נפשי ובנגישות לטיפול בעת מלחמה

הדר סמואל¹, דנה צור ביתן², ירדן לוינסקי², ינאי גורליק¹, רעות אוחנה², סיגל סידליק אלון², רן בליצר²

¹מכון מאירס-ג'וינט-ברוקדייל, ²שירותי בריאות כללית

שיטה

מערך המחקר

מחקרי חתך באמצעות סקרי פאנל מקוונים

האוכלוסייה

מדגם מייצג n=2,686 מתוכם 530 ערבים

איסוף הנתונים

בשלושה סבבים ב-2024: בינואר, במאי ובאוקטובר

כלי המחקר

WSAS, PCL5, PHQ9, GAD7, יכולת התמודדות, צורך בטיפול ודפוסי פנייה

רקע

המלחמה המתמשכת הגבירה את הצורך בטיפול נפשי באוכלוסייה בכלל ובקרב האוכלוסייה הערבית בפרט, אך מקור הפער איננו ברור.

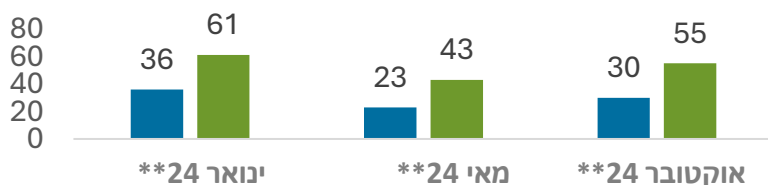
מטרה

לאמוד פערים בין יהודים לערבים בשיעור החוצים סף-קליני בשאלוני בריאות נפש מתוקפים ובדפוסי הפנייה לטיפול.

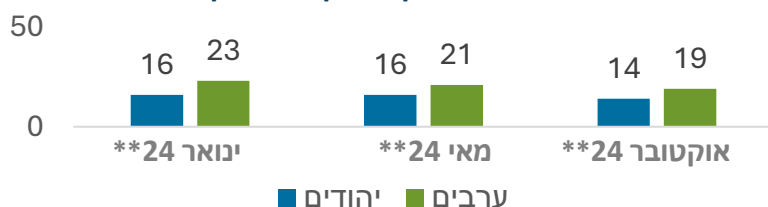
ממצאים

האוכלוסייה הערבית בישראל מתאפיינת בשיעור גבוה של צעירים ושל בעלי הכנסה נמוכה. בשלוש המדידות נמצא שיעור גבוה יותר בקרב ערבים מאשר יהודים של חוצי סף קליני, מדווחים על יכולת התמודדות נמוכה, ועל צורך בטיפול ללא פנייה או ללא קבלת מענה; באוקטובר נצפה שיעור גבוה יותר של דיווח על פגיעה חמורה בתפקוד.

בכל נקודות הזמן, ערבים חצו סף קליני בשיעורים גבוהים יותר מיהודים

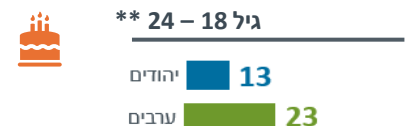
שיעור אי פנייה לטיפול (או פנייה שטרם נענתה) גבוה יותר בקרב ערבים לאורך כל נקודות הזמן

ההבדל בין הקבוצות מובהק; $p < .01$

הבדלים בין יהודים וערבים

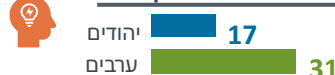
הכנסה נמוכה בהרבה מן הממוצע**

יכולת נמוכה להתמודד**

פגיעה בתפקוד**

במדגם מתואם נעלמו (אל מתחת לסף המובהקות) הפערים בשיעורי הדיכאון, החרדה והפגיעה בתפקוד, וכן הפערים בשיעור הדיווח על צורך וקבלת טיפול, אך נותרו מובהקים בשיעורי פוסט-טראומה.

מדגם מתואם

לכל נדגם ערבי הוצמד נדגם יהודי התואם לו בגיל, במגדר וברמת ההכנסה

מאירס ג'וינט
ברוקדייל

נלית 100 שנה
הי טובה למשפחה

מסקנות והמלצות

שיעורי התסמינים והצורך בטיפול גבוהים בקרב ערבים, אך דומים לאלו של יהודים עם פרופיל חברתי דומה. נדרשת השקעה בהנגשת הטיפול ובהתערבויות לחיזוק חוסן קהילתי ומשפחתי.